

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BANJALUKA
Broj: 11 0 U 018725 17 Uvp
Banjaluka, dana 25. aprila 2019. godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija: Edine Čupeljić, predsjednika vijeća, Merside Bjelobrk i Strahinje Ćurkovića, članova vijeća, uz učešće zapisničara Margarete Nikić, u upravnom sporu po tužbi tužioca d.o.o. „V.Š.“ O., kojeg zastupa punomoćnik G.B., advokat iz B., protiv rješenja tuženog Ministarstva, broj: ...od 01. aprila 2016. godine, u predmetu vanrednog inspekcijskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužioca za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Banjaluci, broj: 11 0 U 018725 16 U od 01. decembra 2016. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 25. aprila 2019. godine, donio je

P R E S U D U

Zahtjev se odbija.

Odbija se zahtjev tužioca za naknadu troškova spora za sastavljanje zahtjeva za vanredno preispitivanje presude u iznosu od 877,50 KM.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom u stavu 1. izreke, odbija se tužba protiv uvodno označenog akta tuženog, a u stavu 2. izreke, odbija zahtjev tužioca za naknadu troškova upravnog spora. Osporenim aktom se odbija žalba izjavljena protiv rješenja Republičke uprave za inspekcijske poslove, Sektora inspekcije za šumarstvo i lovstvo, Odjeljenja B., Šumarske inspekcije, broj: ...od 15. marta 2016. godine. Tim rješenjem se od tužioca oduzimaju šumski drvni sortimenti precizno označeni u dispozitivu rješenja i određuje da žalba ne odlaže izvršenje rješenja.

Odbijanje tužbe sud obrazlaže razlozima da je osporeni akt pravilan, jer je tuženi pravilno žalbu odbio kao neosnovanu, s obzirom da je šumarski inspektor oduzeo od tužioca drvo koje je skladištio sa legalno posječenim sortimentima, a koje je bespravno posječeno i stavljeno u promet, pa da je postupio u skladu sa ovlašćenjima iz člana 57. i člana 77. stav 2. Zakona o inspekcijama u Republici Srpskoj („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 74/10, 109/12, 117/12) i člana 72. stav 5. Zakona o šumama („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 75/08 i 60/13) i ispravno riješio na način da se oduzimaju šumski drvni sortimenti hrasta i javora u količini 7,5 m³ neto drvne mase, ukupne vrijednosti u iznosu od 1.108,36 KM, koji su jasno navedeni u stavu 1. dispozitiva prvostepenog rješenja.

Blagovremenim zahtjevom za vanredno preispitivanje presude, tužilac osporava njenu zakonitost iz razloga sadržanih u članu 35. stav 2. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 109/05 i 63/11, u daljem tekstu: ZUS), zbog povrede članova 57. i 77. stav 2. Zakona o inspekcijama i člana 72. i drugih Zakona o šumama, na osnovu kojih se tužiocu nisu mogli trajno oduzeti predmeti, s prijedlogom da se zahtjev uvaži i presuda preinači, tako da se tužba uvaži ili presuda ukine i predmet vrati na ponovno suđenje.

Navodi da inspektor nije ovlašten da trajno oduzima robu kao u prvostepenom aktu, jer to ima elemente kažnjavanja zato što se tužiocu oduzima novčana vrijednost. Ovdje se ne radi o privremenoj zaštitnoj mjeri, nego o trajnom oduzimanju koje može izvršiti samo sud, a ne organ uprave. Oduzeti drvni sortimenti su nepotpuno identifikovani u izreci prvostepenog i osporenog akta, a da bi se ispitala pravilnost izreke rješenja, potrebno je da se tačno identifikuje roba koja je predmet postupka, odnosno izricanja mjere, jer drvni sortimenti nisu generičke stvari koje se mogu identifikovati samo po količini i vrijednosti, nego individualno određene stvari koje se razlikuju, čije razlike nisu vidljive iz zapisnika od dana 14. marta 2016. godine i izreke rješenja. U dispozitivu rješenja je trebalo precizno označiti pojedinačne komade koji se međusobno razlikuju i postavlja se hipotetički slučaj, da se u prekršajnom postupku protiv tužioca obustavi postupak, prema izreci rješenja u slučaju pravosnažnosti rješenja, da bi mu stvari bile trajno oduzete. Potvrđuje da se zakonski zastupnik tužioca izjasnio na zapisnik na licu mjesta, ali da nije saslušan prije donošenja rješenja, te da je došlo do povrede članova 9., 38. i 123. Zakona o opštem upravnom postupku („Službeni glasnik Republike Srpske”, broj: 13/02, 87/07 i 50/10, u daljem tekstu: ZOUP), jer da mu nije omogućeno da zaštiti svoje pravo i pravne interese, pa da je taj propust doveo do nepotpuno i nepravilno utvrđenog činjeničnog stanja. Iz tih razloga smatra da su osporeni akt i pobijana presuda nezakoniti. Traži naknadu troškova spora. U dopuni zahtjeva obavještava sud da je povodom oduzimanja predmeta-drvnih sortimenata okončan prekršajni postupak donošenjem rješenja Osnovnog suda u Kotor Varoši, broj: 73 0 Pr 024681 16 Pr od 06. februara 2017. godine, kojim je tužilac oslobođen prekršajne odgovornosti i u prilogu dostavlja rješenje.

U odgovoru na zahtjev tuženi ističe da su navodi zahtjeva koji se odnose na trajno oduzimanje drvnih sortimenata neosnovani, jer iz potvrde o privremenom oduzimanju proizvoda šumarstva, broj ... od 14. marta 2016. godine je jasno da se radi o privremenom oduzimanju robe. Nisu osnovani navodi da je izrekom trebalo obuhvatiti pojedinačne komade drveta koji se međusobno razlikuju, jer se radi o velikom broju šumskih drvnih sortimenata, pa da bi obuhvatanje dispozitivom svakog pojedinačnog komada i njihovih specifikacija bilo u suprotnosti sa odredbom člana 196. stav 2. ZOUP, po kojoj dispozitiv rješenja mora biti kratak i određen. Detaljna specifikacija oduzetih sortimenata data je u službenoj zabilješci šumarskog inspektora od 11. marta 2016. godine. Tužbeni navod da zakonski zastupnik tužioca nije saslušan prije donošenja rješenja nije osnovan, jer su mu prezentovane sve činjenice koje je inspektor utvrdio u konkretnom slučaju na koje se isti izjasnio, pa je zakonskom zastupniku omogućeno da se izjasni na činjenice i okolnosti važne za odlučivanje u konkretnom slučaju. Iz navedenih razloga, tuženi smatra da je postupio u skladu sa zakonom. Predlaže da se zahtjev odbije.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu i ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu članu 39. ZUS, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga:

Iz stanja spisa proizlazi da je vanrednom inspekcijском kontrolom u oblasti primarne prerade drveta kod tužioca, uz prisustvo direktora, a koja je započeta dana 10. marta 2016. godine, utvrđeno da je tužilac na dijelu lokalnog puta Obodnik-Vigošta sa lijeve i desne strane puta izvršio skladištenje šumskih drvnih sortimenata, koje je bilo u „meglama“, a u dijelu „megle“ koja se nalazi sa desne strane puta koji se odvaja od magistralnog puta Banjaluka-Teslić, na udaljenosti od oko 70 do 80 metara od mosta na rijeci Vrbanji, uskladištena oblovina hrasta i to 23 komada i neposredno uz „meglu“ oblovina javora 2 komada, koja nije bila obrojčena i žigosana. Oblovina hrasta se nalazila složena i izmiješana u „meglama“, zajedno sa oblovinom koja je bila propisno obilježena. Inspektor je naložio da se sporna oblovina obilježi žigom za šumsku krivicu i da se izmjere prečnici. Inspekcijски pregled je

nastavljen dana 14. marta 2016. godine, kada je sporna oblovina dizalicom vađena iz „megle“ i utovarena u teretno motorno vozilo u vlasništvu tužioca, premjerena i klasirana i utvrđeno da je ukupno zatečeno oblovine hrasta i javora 23 komada, neto drvene mase 7,5 m³, ukupne vrijednosti 1.108,36 KM, od čega pilanskih trupaca hrasta prve klase 2,26 m³ neto drvene mase, pilanskih trupaca hrasta druge klase 1,6 m³ drvene mase, pilanskih trupaca hrasta treće klase 2,19 m³ neto drvene mase, pilanskih trupaca javora druge klase 0,65 m³ neto drvene mase i oblog ogrevnog drveta hrasta prve klase 1,34 m³ neto drvene mase. Kako navedeni šumski drvni sortimenti nisu bili žigosani, obrojčeni, niti je za iste predložen otpremni iskaz kao dokaz o porijeklu drveta, oduzeti su uz izdavanje potvrde o privremenom oduzimanju predmeta. Prvostepenim rješenjem, na osnovu članova 57. i 77. stav 2. Zakona o inspekcijama i člana 72. stav 5. Zakona o šumama, oduzimaju se navedeni šumski drvni sortimenti hrasta i javora, uz obrazloženje da su kod tužioca u skladištu postrojenja za primarnu preradu drveta zatečeni šumski drvni sortimenti koji su stavljeni u promet suprotno odredbama Zakona o šumama, u količini i vrsti kao u dispozitivu rješenja. Osporenim aktom se žalba odbija, a presudom odbija tužba kao neosnovana i održava na snazi osporeni akt.

Tužilac u tužbi i u zahtjevu ne osporava da je inspektor na njegovom skladištu postrojenja za primarnu obradu drveta zatekao šumske drvene sortimente u količini i po vrstama navedenim u dispozitivu prvostepenog rješenja. Ukazuje na povrede pravila postupka koje se odnose na tvrdnju da zakonski zastupnik tužioca nije saslušan kao stranka u postupku, pa da je došlo do povrede odredbi članova 9. i 125. ZOUP, da inspektor nije ovlašćen da trajno oduzme robu kao u prvostepenom rješenju i da se ne radi o stvarima koje su generičke prirode, pa ih je trebalo individualno odrediti i identifikovati i tako označiti predmete u izreci prvostepenog rješenja.

Neosnovani su navodi da tužiocu nije dato pravo da učestvuje u postupku, jer iz sadržaja zapisnika o izvršenoj vanrednoj inspekcijaskoj kontroli od 14. marta 2016. godine, proizlazi da je inspekcijaskoj kontroli prisustvovao direktor tužioca R.Č. i da se na zapisnik izjasnio, te da je saglasno članu 131. ZOUP upozoren na pravo da učestvuje u svim fazama inspekcijaskog nadzora i da se izjasni o svim činjenicama i okolnostima utvrđenim nadzorom. Prema stanju spisa tužilac nije imao primjedbi u toku vršenja kontrole na sam postupak, niti je davao primjedbe koje je iznio u žalbi. Samo je tvrdio da oblovina nije u njegovom vlasništvu i da ne zna kako je dospjela i kako je uskladištena sa ostalim drvnim sortimentima tužioca. Prema tome, tužiocu je omogućeno da učestvuje u postupku i da se izjasni o činjenicama i okolnostima važnim za odlučivanje u ovom predmetu.

Neosnovan je navod da inspektor nije nadležan da trajno oduzme robu, jer je inspektor ovlašćen nakon što utvrdi nezakonitost prilikom vršenja inspekcijaskog nadzora, da donese upravnu mjeru iz člana 57. i člana 77. stav 2. Zakona o inspekcijama i člana 72. stav 5. Zakona o šumama, ako je drvo stavljeno u promet suprotno odredbama stava 1, 2. i 4. ovog člana. Tužilac navodima zahtjeva nije argumentovano osporio činjenice koje je utvrdio šumarski inspektor prilikom kontrole dana 10. i 14. marta 2016. godine. U konkretnom slučaju nadležni inspekcijaski organ je konstatovao da drvni sortimenti koji su zatečeni na skladištu tužioca i oduzeti, nisu bili propisno obilježeni i da tužilac nije imao otpremni iskaz kao dokaz o porijeklu drveta, pa s obzirom da je drvo voženo od panja i stavljeno u promet suprotno zakonu, imao je pravo da oduzme drvene sortimente nepropisno obilježene.

Prigovor na nedovoljnu identifikaciju oduzetih drvnih sortimenata je bez osnova, jer se radi o velikom broju bespravno posječenih drvnih sortimenata, a u službenoj zabilješci

organa od dana 11. marta 2016. godine je navedena detaljna specifikacija, pa je nižestepeni sud pravilno ocijenio da je prigovor neosnovan.

Pobijanom presudom je odgovoreno na sve pravno relevantne navode tužbe i pravilan je zaključak suda da u postupku donošenja prvostepenog i osporenog akta nisu povrijeđena pravila postupka, niti materijalni propis koji je primijenjen u ovom slučaju.

Okolnost da je rješenjem Osnovnog suda u Kotor Varoši od dana 06. februara 2017. godine, tužilac oslobođen prekršajne odgovornosti za prekršaj iz člana 72. Zakona o šumama, kažnjiv po članu 102. stav 1. tačka o) ovog zakona, ne utiče na drugačije rješenje stvari. Prekršajni postupak je obustavljen iz razloga što u postupku nisu dokazane činjenice koje čine obilježje prekršaja iz člana 72. Zakona o šumama, a odnose se na zabranu pomjeranja od panja šumskih drvnih sortimenata i njihovo transportovanje dok se ne žigošu, obrojče i dok se ne izda otpremni iskaz.

Iz iznijetih razloga, po ocijeni ovoga suda, u pobijanoj presudi nisu ostvareni razlozi nezakovitosti iz člana 35. stav 2. ZUS, zbog čega se zahtjev tužioca odbija, jer nisu ispunjeni osnovi za poništenje akta propisani članom 10. ZUS.

Odluka o troškovima upravnog spora iz stava 2. izreke presude se zasniva na članu 49a. stav 1. ZUS, po kojem je stranka koja izgubi spor dužna da protivnoj stranci nadoknadi troškove spora. Imajući u vidu da tužilac nije uspio u ovom upravnom sporu i da nema pravo na naknadu troškova spora, zahtjev za naknadu troškova spora se odbija kao neosnovan.

Zapisničar
Margareta Nikić

Predsjednik vijeća
Edina Čupeljić

Za tačnost otpravka ovjerava
rukovodilac sudske pisarnice
Amila Podrašćić